

Bas parkeert Freddie overdwers over drie parkeerplaatsen bij gebrek aan een plaats die ruim genoeg is. Als hij vervolgens de camper nog een klein stukje naar voren wil zetten, krijgen we de motor met geen mogelijkheid meer gestart. Dat is ons een paar keer eerder gebeurd en telkens als we dan even een kwartiertje wachtten, lukte het alsnog. Dus ietwat verontrust en tegelijkertijd vol goede moed, laten we Freddie staan en halen een onmisbaar item voor elke camperaar: een fleecevest. Tijdens het afrekenen blijkt de wijn gearriveerd en na het uitzwaaien van Max en zijn vriendin Demi, starten wij de camper weer. Althans, dat proberen we. Wat we ook doen, er is geen beweging in onze Peugeot te krijgen en dus bellen we de Wegenwacht.

De Wegenwacht komt en brengt met een booster binnen tien seconden onze camper weer tot leven. Even twijfelen we of we zo wel naar de camping durven. Maar ach, we zijn er al bijna, dus we wagen het erop. Moeiteloos rijdt Fred ons naar de camping en daar aangekomen blijken we inderdaad een superplek te hebben. Naast de basisvoorzieningen is hier verder niets, maar we hebben de supermarkt leeggeplunderd voor vertrek, dus verhongeren zullen we niet. En we hebben wijn.

Aan deze allereerste camperreis is een maand grondig vooronderzoek voorafgegaan. Zoals hoe je een camper waterpas zet, hoe het werkt met een schoon- en vuilwatertank, hoe je de boiler aan de praat krijgt enzovoort. Dus draaien we de pootjes van de luifel uit, keurig volgens voorschrift: eerst een half metertje uitdraaien, dan de pootjes uit. Dan weer een half metertje uitdraaien en zo verder. De luifel staat binnen vijf minuten. Zie, wij kunnen dat gewoon, denk ik trots.

Dan realiseer ik me dat we het waterpasgedeelte zijn vergeten. Iets waarvan ik van plan ben om dat bij onze eerstkomende camperreizen hardnekkig te blijven vergeten. Maar dat weet ik dan nog niet. Dan maar iets minder waterpas. Gelukkig staan we niet in een Limburgs heuvellandschap, maar op een weiland in Putten.

Ik regel de vulling van de schoonwatertank en het chemische toilet en Bas zet de meubels neer. Een heerlijk geëmancipeerde verdeling. Tot onze grote vreugde doet ook de elektriciteit het. Daar twijfelden we aan, want toen de camper nog niet aan een stroominfuus lag, deden alleen de lampjes het. En naast het opladen van een telefoon is het kunnen gebruiken van een Nespresso-apparaat toch wel een eerste levensbehoefte van deze camperaars. Naast dat fleecevest dan. Dat het allemaal iets met 12 en 230 volt te maken heeft, ontdekken we later die dag.

De rest van de dag is een aaneenschakeling van het opschrijven van waar we allemaal aan moeten denken en wat we nog aan moeten schaffen, afgewisseld met wat spaarzame momentjes van heerlijk nietsdoen. Nadat onze buurman komt melden dat mijn zorgvuldig opgestelde camperadministratie in het weiland ligt, besluit ik dat het tijd is voor meer nietsdoen.

Slapen in een camper is die eerste nacht nog geen feestje. Of het komt doordat we niet kaarsrecht staan of door het feit dat Bas het dekbed zover om zich heen getrokken heeft dat slechts mijn billen er warm bij liggen, weet ik niet. Maar ik word tig keer wakker en droom vreemde dromen. Als ik 's

nachts naar het toilet moet, wordt ook Bas wakker. De deur van onze waanzinnig grote camperbadkamer piept alsof haar laatste uur geslagen heeft. Maar dat ik niet met mijn slaaphoofd naar het toilet op de camping hoef te wandelen, maakt de onrustige nacht voor mij meer dan goed.

De volgende dag bakken we croissantjes in onze miniatuur-magnetron en drinken er heerlijke Nespresso-koffie bij. Het zonnetje schijnt en de lucht is blauw. Zo gaat dat dus, het camperleven.

Het schoonmaken van de toiletcassette gaat natuurlijk gelijk goed, met dank aan mijn sublieme voorbereiding. Althans, zo zag ik het voor me. Hoe het werkelijk gaat, is dat ik spetters van de inhoud op mijn schoenen krijg (gelukkig hebben we de afspraak alleen te plassen op het toilet) en druipt de cassette-spoeling vakkundig langs de cassette als blijkt dat de dop van onze verouderde versie niet als maatbeker werkt. De lekker goedkope wegwerphandschoenen van de Action blijken wit poeder aan de binnenkant te bevatten, dat ik, nadat ik eerst blauwe smurrie over de cassette heb uitgesmeerd, vakkundig aan de zwarte deurhor afveeg.

De vuilwatertank kunnen we niet legen omdat de afvoer aan de andere kant zit en we onze camper niet kunnen keren en als we de spanning van onze banden willen verhogen, weigert één ventiel dienst. De lijst met aandachtspunten voor de komende garagebeurt wordt langer en langer en tegelijkertijd groeit ons geluksgevoel door deze geweldige, vrije manier van vakantie vieren.